

Ομιλία του Προέδρου της Ομοσπονδίας Οικοδόμων & Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας, Ανδρέα Ζαζόπουλου

Συναγωνιστές, συναγωνίστριες,

Αύριο, μέρα της εργατικής Πρωτομαγιάς οι εργάτες και οι εργάτριες αφηφώντας τις δυσκολίες θα απεργήσουν και θα δώσουν το αγωνιστικό τους παρόν στις ενωτικές, ταξικές συγκεντρώσεις του ΠΑΜΕ.

Στα αυριανά συλλαλητήρια, στα συλλαλητήρια και στους σκληρούς αγώνες του **αύριο** θα είναι όπως πάντα μαζί μας, θα μας καθοδηγούν, θα δίνουν ώθηση στους αγώνες μας, όλοι οι ήρωες και ηρωίδες της εργατικής τάξης και του λαού μας, όλοι αυτοί που μπόλιασαν γενεές με οράματα, ιδανικά και αξίες, όλοι αυτοί που έδωσαν και τη ζωή τους για τα δίκια και τα δικαιώματα της ΕΤ και όλων των εργαζομένων για ανεξαρτησία, δημοκρατία, ειρήνη και προκοπή.

Θα είναι μαζί μας: **Ο Μήτσος Παπαρήγας, πρότυπο αγωνιστή ηγέτη και ανθρώπου που τη μνήμη του τιμάμε σήμερα, ο Νίκος Μπελογιάννης, ο Νίκος Πλουμπιδης, ο Χρήστος Μαλτέζος, η Ηλέκτρα Αποστόλου, ο Δημοσθένης Λιγδόπουλος, ο Ναπολέων Σουκατζίδης, ο Μήτσος Τατάκης, ο Άρης Βελουχιώτης, η Ειρήνη Γκίνη, ο Διαμαντής, ο Κώστας Βιδάλης, ο Γιάννης Ζεύγος, ο Τάκης Φίτσιος, ο Στέφανος Σαράφης.**

Θα είναι μαζί μας οι νεκροί του δικού μας **ΜΑΗ**.

Οι δολοφονημένοι εργάτες του **Σικάγου** το Μάη του **1886**,

Οι **200** κομμουνιστές της 1ης Μάη του **'44** που εκτελέστηκαν στην Καισαριανή, από τους φασίστες κατακτητές και που ανάμεσά τους βρίσκονταν **ο Μήτσος Παπαδόπουλος, Γραμματέας της Ομοσπονδίας Οικοδόμων, ο Αναστασιάδης μέλος της Εκτελεστικής Γραμματείας, ο Πλακοπίτης, πρόεδρος των Οικοδόμων Κοζάνης και ο Σαλμάς Σοβατζής.**

Η πολυτάραχη αγωνιστική διαδρομή του **Μήτσου Παπαρήγα** δεν μπορεί να χωρέσει σε μια μικρή, περιορισμένου χρόνου, ομιλία.

Επιτρέψτε μας να σας μιλήσουμε χρησιμοποιώντας τα λόγια του λογοτέχνη Νίκου Παπανδρέου που αναφέρεται στη ζωή, τη δράση και τη θυσία του Αγωνιστή, σε κείμενό του που έγραψε το 1969.Μεταξύ άλλων λοιπόν γράφει ο λογοτέχνης:

“Ένας από τους λίγους αγωνιστές, που μπόρεσαν να φτάσουν στην κορυφή της αρετής, είναι ο Μήτσος Παπαρήγας. Είκοσι χρόνια κύλησαν από τον άγριο θάνατό του, από τη στυγερή δολοφονία του μέσα στο κολαστήριο της Ασφάλειας. Πανδαμάτορας ο χρόνος σβύνει πολλά. Σκεπάζει ίχνη, ωχραίνει μορφές, αδυνατίζει μνήμες, αδυσώπητος στους όρους του: **‘Αν δεν φωλιάσεις στην ψυχή των ανθρώπων σου, δεν έχεις δικαίωμα παρουσίας στη μνήμη τους.**

Είκοσι χρόνια ο **Μήτσος Παπαρήγας** ζει σαν πάμφωτη μνήμη στην καρδιά του έλληνα εργάτη, του κομμουνιστή, του αντιφασίστα αγωνιστή. Πηγή αστείρευτη φρονηματοπισμού και παρόρμησης η ζωή του με τους αγώνες της, με τις αγρύπνιες της, με τις τρικυμίες της, με τη χαρά και την ικανοποίηση της προσωπικής προσφοράς σε μια πανανθρώπινη ωραία ιδέα.

Ο **Μήτσος Παπαρήγας** ανήκει στην παλιά, την ηρωϊκή φρουρά των σκαπανέων του εργατικού και του κομμουνιστικού κινήματος της Ελλάδας. **Είδε το φως της ζωής σε μια φτωχή οικογένεια του Βόλου το 1896.** Μικροεπαγγελματίας ο πατέρας του, με πολλή δυσκολία τα κατάφερνε να ζει μετρημένα μια ολόκληρη φαμελιά με πέντε παιδιά.

Έτσι, από πολύ νωρίς άνοιξε ο δρόμος της βιοπάλης για τον Μήτσο Παπαρήγα. Ως τη δεύτερη τάξη του σχολαρχείου τα γράμματά του. Κι από τα δεκατέσσερα χρόνια του στη δουλιά-σιδεράς. Αυτή στάθηκε η πρώτη σκληρή αφετηρία της ζωής του,

αλλά και το πρώτο παρθένο έδαφος για να ριζοβολήσει μέσα του, να δέσει και να μεστώσει η ταξική, η εργατική του συνείδηση.

Η εφηβεία του κύλησε μέσα στην πολυτάραχη δίνη της πολεμικής δεκαετίας 1912-1922. Δέκα χρόνια μακελιού, με κατακλείδα την καταισχύνη της μικρασιατικής συμφοράς, υπήρξε η δεύτερη οδυνηρή εμπειρία της ζωής για το Μήτσο Παπαρήγα. Και στάθηκε αρκετή για να μισήσει ο νέος τον πόλεμο και τις σκοτεινές δυνάμεις που τον προκάλεσαν και τον συνδαύλισαν: **το διεθνή ιμπεριαλισμό και τους ντόπιους υποτελείς του - την αστική τάξη με τη "Μεγάλη Ιδέα" της.**

Ο Μήτσος Παπαρήγας πήρε ενεργό μέρος στα **"επιστρατικά"** του Βόλου, ένα κίνημα που εξέφραζε το αντιπολεμικό φρόνημα των φαντάρων. Στο ναυτικό, όπου υπηρετούσε, σκόρπαγε κρυφά αντιπολεμικές προκηρύξεις. Αυτό ήταν το βάφτισμά του στη μαζική πάλη.

Ο αγώνας για μια καλύτερη μοίρα κάτω από τον ήλιο της πατρίδας όλων των ανθρώπων του μόχθου, η πάλη για ν' ανατείλουν και για τον ελληνικό λαό καλύτερες μέρες χωρίς πείνα και πόλεμο, έγινε από τότε για το Μήτσο Παπαρήγα ο υπέρτατος σκοπός της ζωής του. Ένας σκοπός, στον οποίο αφιέρωσε τα πάντα, επισφραγίζοντας την προσφορά του και με τον ίδιο το θάνατό του.

Ο Μήτσος Παπαρήγας εντάχθηκε στις γραμμές του ΚΚΕ τον Οχτώβρη του 1922. Μπήκε στο κόμμα με πλήρη συνείδηση ότι εντάσσεται στην πρωτοπορία της εργατικής τάξης. Και ρίχτηκε με φλόγα, με πίστη, με αφοσίωση στον αγώνα.

Το 1924 πρωτοστατεί κιόλας στην οργάνωση της μεγάλης απεργίας του Βόλου κι αναδείχεται καλός οργανωτής και ατρόμητος μαχητής. Συνεπής, θετικός, μετρημένος, με εξαιρετικές προσωπικές αρετές την παληκαριά, την αφοσίωση στην υπόθεση της εργατικής τάξης και την αδιαλλαξία του απέναντι στον ταξικό εχθρό, ο Μήτσος Παπαρήγας κέρδισε την αγάπη, το σεβασμό και την εμπιστοσύνη της

εργατιάς του Βόλου, που τον αναδείχνει το 1927 Γραμματέα του Πανεργατικού Κέντρου της μεγάλης Θεσσαλικής εργατούπολης.

Το ίδιο επάξια ανεβαίνει ο Μήτσος Παπαρήγας γρήγορα και τις βαθμίδες της κομματικής ιεραρχίας. Το 3ο Συνέδριο του κόμματος, στα 1926, τον εκλέγει μέλος της Κεντρικής Επιτροπής. Και μετά το 4ο Συνέδριο, εκλέγεται μέλος του Πολιτικού Γραφείου της ΚΕ του ΚΚΕ.

Η θητεία του στα ανώτατα καθοδηγητικά όργανα του κόμματος δεν του δημιούργησε ποτέ ίχνος έπαρσης. Αντίθετα, ο Μήτσος Παπαρήγας έδειχνε **"έργω και λόγω"** πως η εμπιστοσύνη των μελών του κόμματος, η εμπιστοσύνη της εργατικής τάξης που σε ανεβάζει στα καθοδηγητικά αξιώματα απαιτεί από σένα πολλαπλό φόρτο δουριάς και δράσης και ένα πρότυπο ήθους, παληκαριάς, σύνεσης και πίστης. Κι ο Παπαρήγας δεν πρόδωσε ούτε στη ζωή του, ούτε και στις στιγμές του άγριου θανάτου του αυτή την εμπιστοσύνη των απλών συντρόφων του κόμματος και της ελληνικής εργατιάς.

Η ζωή του υπήρξε πυκνή σε δοκιμασίες και πολυτάραχη. Οι διώξεις εναντίον του αρχίζουν από το 1923, όταν ήταν Γραμματέας του Συνδέσμου Παλαιών πολεμιστών του Βόλου. **Δυό χρόνια φυλακή για προκήρυξη κατά του Πάγκαλου, έξη μήνες εξορία στην Αμοργό. Το 1930 δυόμιση μήνες φυλακή στο Ιτζεδίν. Μόλις αποφυλακίζεται ξαναπιάνεται και καταδικάζεται σε τριάμιση χρόνια φυλακή και δυό χρόνια εξορία.** Κατορθώνει όμως το 1931 να δραπετεύσει από τις φυλακές Συγγρού, κρύβεται για ένα διάστημα στην Αθήνα κι ύστερα, με τη βοήθεια του κόμματος, φεύγει στο εξωτερικό, όπου του δίνεται η ευκαιρία να εξοπλιστεί θεωρητικά.

Επιστρέφοντας στην Ελλάδα, ρίχνεται με φλόγα στην παράνομη δουλιά, ως το 1936, όπου τον πιάνουν στην Πάτρα. **Οχτώ χρόνια δέσμιος της μεταξικής δικτατορίας και των χιτλερικών κατακτητών, ο Μήτσος Παπαρήγας πέρασε**

σκληρές δοκιμασίες. Και βγήκε και πάλι παληκάρι. **Απομόνωση της Κέρκυρας, Κίμωνος, Ακροναυπλία, Χαϊδάρι.** Με τη βοήθεια του κόμματος δραπετεύει από το Χαϊδάρι το 1944, δουλεύει παράνομα στην Αθήνα και προσφέρει πολύτιμες υπηρεσίες στον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα.

Μετά την κατοχή δουλεύει στα συνδικάτα και στην κομματική οργάνωση του Βόλου ως το 1946, που οι εργάτες του Βόλου τον εξέλεξαν αντιπρόσωπό τους στο 8ο Συνέδριο της ΓΣΕΕ και το Συνέδριο τον εξέλεξε Γενικό Γραμματέα της ΓΣΕΕ.

Το 1947 η ασφάλεια, με υπόδειξη των αμερικανών, συνέλαβε την εκλεγμένη διοίκηση της ΓΣΕΕ, μαζί και τον Παπαρήγα, ο οποίος στάλθηκε εξορία στην Ικαρία. Κατορθώνει όμως και πάλι να δραπετεύσει από την εξορία, γυρίζει στην Αθήνα και αρχίζει να δουλεύει μέσα στις σκληρές συνθήκες της παρανομίας της εποχής του εμφυλίου πολέμου. Εκεί τον πιάσανε για τελευταία φορά. Τον έσυραν στ'άντρα της βίας, τον βασάνισαν σκληρά και τελικά τον δολοφόνησαν, σκηνοθετώντας δήθεν "αυτοκτονία" του μέσα στο κελί της απομόνωσής του."

Έχει ιστορική και επίκαιρη σημασία η ανακοίνωση της ΚΕ του ΚΚΕ που ανήγγειλε τη δολοφονία του Μήτσου Παπαρήγα, στις 21 Φλεβάρη 1949. Η ανακοίνωση αναφέρει:

"Με μεγάλη θλίψη η ΚΕ και η Κεντρική Επιτροπή Ελέγχου του ΚΚΕ αναγγέλλουν, ότι στις 20 του Φλεβάρη στα υπόγεια της Γενικής Ασφάλειας της Αθήνας δολοφονήθηκε άνανδρα ο Μήτσος Παπαρήγας, Γενικός Γραμματέας της ΓΣΕΕ, μέλος της Κεντρικής Επιτροπής Ελέγχου του ΚΚΕ, ένα από τα παλιά μέλη του κόμματός μας. Στο πρόσωπο του Μήτσου Παπαρήγα η εργατική τάξη και ο λαός της Ελλάδας χάνουν έναν από τους πιο πρωτοπόρους αγωνιστές, ένα από τα ανώτατα καθοδηγητικά στελέχη στον Λαϊκοαπελευθερωτικό αγώνα μας.

Τη δολοφονία του αλησμόνητου συντρόφου μας Μήτσου Παπαρήγα την οργάνωσαν οι αμερικανοάγγλοι ιμπεριαλιστές και οι μοναρχοφασίστες πράχτορες με την προσωπική συμμετοχή του Ρέντη. Νόμισαν πως έτσι θα λυγίσουν το λαό μας.

Μα το αποτρόπαιο έγκλημα ατσαλώνει πιο πολύ τη θέληση των εργαζομένων για τη συντριβή του εχθρού. Η ζωή και οι αγώνες του Μήτσου Παπαρήγα θα τους φωτίζουν και θα τους εμπνέουν μέχρι την τελική νίκη.

Η ΚΕ και η Κεντρική Επιτροπή Ελέγχου του ΚΚΕ, τιμώντας τη μνήμη του ηρωικού συντρόφου μας, αποφασίζουν να οργανώσουν την πρώτη προλεταριακή Μεραρχία του ΔΣΕ, που θα φέρει το όνομα του Μήτσου Παπαρήγα. Όσοι εργάτες και εργάτριες απ' το Βόλο, όπου είναι η ιδιαίτερη πατρίδα του, την Αθήνα, τον Πειραιά και τη Θεσσαλονίκη θα καταταχθούν στον ΔΣΕ απ' τις 20 του Φλεβάρη ως τις 20 του Απρίλη θα σχηματίσουν τη Μεραρχία Μήτσου Παπαρήγα, τη Μεραρχία των εκδικητών του.

Αιωνία η μνήμη του Μήτσου Παπαρήγα και όλων των αγωνιστών που πέσαν για τη λεύτερη δημοκρατική και ανεξάρτητη Ελλάδα.

Εκδίκηση για τον άδικο χαμό του.

ΟΛΟΙ ΣΤ' ΑΡΜΑΤΑ! ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗ ΝΙΚΗ!"

Η αγωνιστική πορεία και η θυσία του Μήτσου Παπαρήγα μας εξοπλίζει, μας διδάσκει πολλά.

Η ταξική πάλη είναι μια ασταμάτητη αγωνιστική πορεία κι αυτοί που επιλέγουν να είναι στην πρώτη γραμμή έχουν καθήκον να την ακολουθήσουν μέχρι το τέλος γνωρίζοντας το κόστος και τις μεγάλες θυσίες που απαιτούνται, εμπνεόμενοι από την ομορφιά αυτού του αγώνα.

Οι πρωτοπόροι αγωνιστές της εργατικής τάξης αντλούν τη δύναμη και ξεπαιρνούν τις απερίγραπτες αντιξοότητες της ταξικής πάλης γιατί πιστεύουν στον αγώνα και το

δίκιο της εργατικής τάξης, γιατί είναι αφοσιωμένοι στην ιστορική της αποστολή και στην επίτευξη του τελικού σκοπού.

Στην ταξική πάλη η αστική τάξη χρησιμοποιεί κάθε μέσο. Όταν δεν περνούν οι μορφές χειραγώγησης και καταστολής των αγώνων για την υποταγή της εργατικής τάξης, η αστική τάξη καταφεύγει στη βίαιη καταπάτηση των δικαιωμάτων, στην ανοικτή τρομοκρατία.

Τότε ο ταξικός αγώνας παίρνει την πιο σκληρή του μορφή.

Αυτό ισχύει και στις μέρες μας. Γι αυτό κάθε αγωνιστής, συνολικά το κίνημα, έχουν καθήκον να είναι προετοιμασμένοι για όλα.

Κανένας ταξικός αγώνας, καμιά θυσία της εργατικής τάξης και των αγωνιστών της δεν πάει χαμένη. Βάζει το δικό του λιθάρι στην υπόθεση της υπεράσπισης των δικαιωμάτων, στον αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση.

Οι δυσμενείς εξελίξεις της περιόδου 1989-1991, τα συγκλονιστικά γεγονότα στις πρώην σοσιαλιστικές χώρες και ιδιαίτερα στη Σοβιετική Ένωση, η ανατροπή του σοσιαλισμού, σηματοδοτούν μια νέα κατάσταση, οδυνηρή για τους εργαζόμενους της χώρας μας, για τους λαούς όλου του κόσμου.

Οι εργαζόμενοι όλου του κόσμου πληρώνουν σήμερα ακριβά το τίμημα της **"νέας τάξης πραγμάτων"**.

Τα φαινόμενα των τοπικών πολέμων, της γενικευμένης φτώχειας, της μακρόχρονης ανεργίας, της πείνας, της αφαίρεσης θεμελιακών δικαιωμάτων γίνονται εφιάλτης εξ αιτίας της επιδρομής του κεφαλαίου.

Στη χώρα μας η πολύμορφη επίθεση των καπιταλιστών και των πολιτικών τους εκφραστών, στοχεύει στην ανατροπή θεμελιακών δικαιωμάτων, στοχεύει στην υποταγή της ΕΤ.

Ο αυταρχισμός, η κρατική καταστολή, η ποινικοποίηση των αγώνων, ένας κλοιός αντιδημοκρατικών μέτρων ορθώνεται μπροστά στην ΕΤ με στόχο να κάμψουν τις αντιστάσεις της, να την τρομοκρατήσουν, να την εξαρθρώσουν, με στόχο να υλοποιήσουν τα σχέδια του κεφαλαίου για ένταση της ταξικής εκμετάλλευσης και κοινωνικής καταπίεσης.

Η κυβέρνηση για να περάσει τα σχέδιά της χρησιμοποιεί για άλλη μια φορά τις εφεδρείες της, τις συμβιβασμένες, παραδομένες ηγεσίες των κεντρικών συνδικαλιστικών οργάνων, που χρησιμοποιούν κάθε τρόπο να ακρωτηριάσουν τις αγωνιστικές διαθέσεις των εργαζομένων, να τους οδηγήσουν στη στρούγκα του κοινωνικού διαλόγου.

Γνωρίζουμε τα δύσκολα που έχουμε μπροστά μας.

Γνωρίζουμε όμως - και αυτό το επιβεβαιώνει η μακρόχρονη πείρα της εργατικής τάξης- ότι οι δυνάμεις του κεφαλαίου δεν είναι παντοδύναμες, δεν είναι ανίκητες.

Γνωρίζουμε ότι η ολομέτωπη επίθεση του κεφαλαίου και των κυβερνήσεων του μπορεί να αναχαιπισθεί αρκεί: εργατιά, λαϊκά στρώματα, αγροτιά και νεολαία να τους κηρύξουμε έναν διαρκή πόλεμο που στόχο δεν θα έχει μόνο να ανατρέψει τα σχέδιά τους, αλλά να ραγίσει και στην πορεία να συντρίψει το σύστημα που στηρίζεται στην άθλια εκμετάλλευση των πολλών από τους λίγους.

Βαδίζουμε στο δρόμο του ταξικού αγώνα. Υποσχόμαστε στους νεκρούς μας, ότι αταλάντευτα θα συνεχίζουμε να βαδίζουμε, κόντρα σε όλους αυτούς που θέλουν να στραγγαλίσουν, να τιθασεύσουν το συνδικαλιστικό κίνημα, να το κλείσουν στα καλούπια του λεγόμενου **"εφικτού"** και **δήθεν "ρεαλιστικού"**, να το κάνουν διαχειριστή του συστήματος.

Η Ομοσπονδία μας, το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα γνωρίζει, ότι όλες οι δυσκολίες για τους εργαζόμενους απορρέουν από την ίδια την καπιταλιστική κοινωνία, από το

γεγονός ότι η καπιταλιστική κοινωνία στηρίζεται στην εκμετάλλευση της εργατικής δύναμης.

Κατά συνέπεια η εργατική τάξη έχει περισσότερο από τον καθένα συμφέρον για το μετασχηματισμό της κοινωνίας.

Για τούτο ακριβώς είχε και θα έχει πάντα για βάσιμο στόχο την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Τιμώντας την 1η Μάη, τιμώντας τους χιλιάδες νεκρούς μας ,

Υποσχόμαστε να μπούμε πιο αποφασιστικά στους δρόμους των εργατικών κοινωνικών αγώνων με προορισμό τη συγκρότηση του λαϊκού μετώπου αντεπίθεσης, κόντρα στο μαύρο μέτωπο κεφαλαίου, κυβέρνησης και συνοδοιπόρων της.

Να ενισχύσουμε, να στηρίξουμε τον Αγώνα του **ΠΑΜΕ**, που παίρνει σάρκα και οστά για τη συγκρότηση ενός ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, που με όρους ρήξης και σύγκρουσης θα αναμετριάται καθημερινά με το κεφάλαιο και τους πολιτικούς του εκφραστές.

Να δυναμώσουμε την πάλη μας για να αποτύχουν τα σχέδια του κεφαλαίου και των πολιτικών του υπαλλήλων, να βάλλουν στην αγχόνη το σύνολο των εργατικών κοινωνικών μας δικαιωμάτων που κατακτήσαμε σπιθαμή προς σπιθαμή μέσα από πολύχρονους αιματηρούς αγώνες.

Να ενώσουμε τη φωνή μας και τους αγώνες μας με όσους αντιστέκονται στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο ενάντια στην τυρρανία του κεφαλαίου και των πολυεθνικών.

Να εκφράσουμε πιο ενεργά τη συμπαράσταση και αλληλεγγύη μας στον Παλαιστινικό λαό που παλεύει για ελεύθερη πατρίδα κόντρα στην ιμπεριαλιστική κτηνωδία, να καταδικάσουμε την υποκρισία και την τακτική των ίσων αποστάσεων στο θύτη και το θύμα που ακολουθεί η ελληνική κυβέρνηση.

Να εκφράσουμε τη διεθνιστική μας αλληλεγγύη στον περήφανο λαό της Κούβας, στους λαούς της Τουρκίας, της Κολομβίας, της Βενεζουέλας σε όλους τους λαούς που παλεύουν για ελευθερία και λαϊκή κυριαρχία.

Διαβεβαιώνουμε τους χιλιάδες ήρωες και μάρτυρες της ΕΤ και του λαού μας ότι θα συνεχίσουμε αταλάντευτα να αγωνιζόμαστε για την ίδια υπόθεση για την οποία εκείνοι έδωσαν τη ζωή τους.

Για ευημερία και ευτυχία του λαού μας. για εθνική ανεξαρτησία, για ειρήνη σε όλο τον κόσμο.

Θα συνεχίσουμε τον ανειρήνευτο ταξικό μας αγώνα γιατί είμαστε πεισμένοι ότι η ιστορία δεν μπορεί να γυρίσει οριστικά πίσω.

Ότι το εκμεταλλευτικό σύστημα θα καταργηθεί με την επαναστατική πάλη των εργαζομένων, της εργατικής τάξης και του κόμματός της.